

- вироблення навичок самостійного аналізу адміністративно-правових явищ та прийняття обґрунтованих рішень щодо них;
- формування вмінь варіативно розв'язувати професійні завдання поліцейської діяльності;
- оволодіння знаннями про основні види та правила поведінки з вибухонебезпечними предметами;
- формування навичок надання первинної медичної допомоги відповідно до існуючих стандартів та алгоритмів;
- оволодіння знаннями про стрес, його різновиди та набуття навичок надання першої психологічної допомоги собі та особам у стані стресу;
- вироблення навичок складання службових та адміністративно-процесуальних документів.

Підсумовуючи зазначимо, що подальша діяльність закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, повинна бути спрямована на посилення так званої «військової складової» в освітньому процесі шляхом запровадження спеціалізованого навчання у формі факультативів, а також перегляду Типових освітніх програм підготовки поліцейських шляхом імплементації до їх змісту відповідної тематики з урахуванням наявного позитивного досвіду апробації аналогічних спецкурсів.

Мердов **Станіслав** *старший*
викладач *кафедри* *спеціальної*
фізичної та домедичної підготовки
факультету №3 *Донецького*
державного університету внутрішніх
справ

ЗНАЧЕННЯ СПОРТУ У СИСТЕМІ ЗАХОДІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасному житті, спорт може мати значний вплив на попередження правопорушень і сприяти створенню безпечнішого та більш гармонійного суспільства. Останнім часом він як інструмент взаємодії між поліцією та населенням набув поширення і в роботі Національної поліції України. Проте аналіз діяльності її підрозділів свідчить, що, як правило, переважно він реалізовується підрозділами ювенальної превенції та патрульної поліції, що, на нашу думку, обумовлено яскраво вираженою профілактичною спрямованістю їх діяльності [1, с. 96].

Зазначимо, що спорт може виконувати роль заходу попередження правопорушень за такими основними напрямками:

1. Виховання цінностей. Спорт вбудований у систему цінностей, таких як справедливість, дисципліна, толерантність та співпраця. Через участь у спортивних

змаганнях та тренуваннях, спортсмени вчаться поважати правила, керувати своїми емоціями, приймати поразки та розвивати моральні якості, що допомагають уникати правопорушень у повсякденному житті.

2. Відвертання від негативних занять. Спорт надає здорову та конструктивну альтернативу для молоді, особливо тим, хто може бути схильним до вчинення правопорушень. Активна участь у спорті займає час і увагу молоді, заважаючи їм потрапляти в небезпечні ситуації або займатися протиправними діями.

3. Виховання командного духу та соціальної відповідальності. Багато видів спорту передбачають колективну гру або спільні тренування. Це сприяє розвитку командного духу, довіри та взаємодії між учасниками. В такому середовищі спортсмени навчаються співпрацювати, підтримувати один одного та брати на себе відповідальність за свої дії, що може переноситися і на їхню поведінку в позаспортивному житті.

4. Відчуття належності до спільноти. Участь у спортивних командах, клубах або організаціях створює відчуття належності до спільноти. Це може знизити ризик відчуженості та відсутності приналежності, що часто є факторами, що сприяють вчиненню правопорушень. Залучення до спортивного середовища надає людям можливість знайти рівноправних товаришів та перейняти позитивні рольові моделі.

5. Підтримка фізичного та психологічного здоров'я. Спорт сприяє підтримці фізичного та психологічного здоров'я, що в свою чергу впливає на загальну благополучність особистості. Здорові та збалансовані особи зазвичай мають менше шансів стати жертвами або злочинцями, оскільки вони мають більш стійке самопочуття та легше зберігають контроль над своїми діями.

Аналіз існуючої позитивної практики застосування спорту у попередженні правопорушень, дозволяє виокремити такі позитивні практики його застосування:

1. Спортивні програми для молоді, особливо спрямовані на категорію, осіб, які знаходяться у вразливих або соціально небезпечних районах. Ці програми можуть надати молоді можливість займатися спортом, отримувати професійну тренувальну підтримку, а також працювати над розвитком навичок, які допоможуть їм уникати правопорушень.

2. Менторство та рольові моделі, що передбачає включення професійних спортсменів або тренерів у програми менторства для здійснення позитивного впливу на молодь. Ментори можуть ділитися своїм досвідом, надихати та надавати підтримку молоді, щоб допомогти їм знайти конструктивні шляхи розвитку та уникати правопорушень.

3. Організація спортивних заходів та змагань на місцевому рівні може залучити громаду та сприяти побудові позитивних відносин. Це може стимулювати спортивну активність, підтримку командного духу та розвиток лідерських якостей, що в свою чергу сприяє попередженню правопорушень.

4. Запровадження спільних спортивних ініціатив між Національною поліцією України та спортивними організаціями. Спільні спортивні ініціативи, такі як

спортивні турніри або тренувальні програми, дозволяють побудувати довіру та співробітництво між молоддю та правоохоронцями.

5. Використання спорту у соціальній рекламі та освітніх кампаніях може підкреслити цінність спорту як інструменту для попередження правопорушень. Це може включати поширення позитивних історій успіху, розповсюдження інформації про здоровий спосіб життя через спорт та про доступні спортивні можливості для молоді.

Наведені практики демонструють, як спорт може бути використаний для попередження правопорушень, залучення молоді та будування позитивних взаємин у спільноті.

Важливо зауважити, що спорт сам по собі не може вирішити проблеми існування правопорушень, усунути їх причини і умови, проте він може відігравати важливу роль у попередженні правопорушень шляхом формування позитивних цінностей, взаємодії та соціальної відповідальності населення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мердов С.П. Використання спортивного потенціалу в межах реалізації заходів концепції «Community Policing»: зарубіжний та національний досвід. *Правовий часопис Донбасу*. 2022. №2. С. 94-100.

Миргородська Дар'я курсант 2-го курсу факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, рядовий поліції

Науковий керівник:

Хозлу Іван викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 2 Донецького державного університету внутрішніх справ, старший лейтенант поліції

ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Домашнє насильство вже давно є серйозною проблемою в Україні. На жаль, об'єктивних і достовірних даних про масштаби цього суспільного явища немає, так як у більшості випадків він залишається латентним. Офіційні статистики відображають справжню природу домашнього насильства, так як багато потерпілих не звертається за допомогою до Національної поліції. До основних повноважень поліції відповідно